

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ.

Eastbourne.

(Τόμ. 2. 364.)

Ρωμαντικώτερον, χαριέστερον, καὶ ἡρεμώτερον, εἶναι τὸ θέαμα τῶν λουομένων γυναικῶν. Εἰσὸδος ἐλευθέρα· ἀπόστασις ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐν καὶ μόνον μέτρον χωρίζον ἀπὸ τῆς ψηφιδωτῆς παραλίας, ἐν ἣ κυλίσονται αἱ Νηρηίδες τῆς Βρετανίας, τὴν κατωτέραν ζώνην τοῦ περιπάτου. Ὑπάρχουσι καὶ ἑδραί πρὸς ἀναπαυτικώτεραν θέαν μισθούμεναι ἀντὶ μιᾶς πέτρας. Βεβαίως ἡ σκανδαλώδης αὕτη ἐλευθερία δὲν δύναται ἢ νὰ ἐπιφέρει μερίστην ἐκπληξιν, ἰδίως εἰς τοὺς γνωρίζοντας τὴν ἐκτακτὸν σεμνοτυρίαν τοῦ ἀγγλικοῦ χαρακτήρος. Πόθεν προσέρχεται ἡ τρομερὰ αὕτη ἀντίθεσις; Πῶς ἤδη ἡ Ἀγγλίς, ἡ αὐστηρὰ καὶ ἀγέρωχος αὕτη γυνή, ἡ τρέμουσα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ βραχίονός της, ἡ συνομνύουσα κατὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ αὐχένος της, ἡ καταδικάζουσα καὶ αὐτοὺς τοὺς δακτύλους της ὑπὸ τὸν αἰώνιον ζυγὸν τῶν χειροκτιῶν, πῶς ἤδη ἀφίνει ἀμερίμνως νὰ μιν γίνονται οἱ ἄφροι τοῦ γλακτώδους σώματος της με τοὺς ἄφρους τῶν κυκῶν κυμάτων, ὑπὸ τὰ βέβηλα βλέμματα τοσούτων προσώπων ἀναπαυομένων ἐν τῇ ἀκτῇ; Τοῦτο εἶναι ἐν ἐκ τῶν κοινωνικῶν μυστηρίων τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, οὗτινος ἡ λύσις καθίσταται τόσῳ μᾶλλον δυσχερὴς, καθόσον ἐνώπιον τοῦ ἡδυπαθοῦς καὶ μαγευτικοῦ ἐκείνου θεάματος, ἡ φιλοσοφία ἐκλείπει παρὰσύρουσα μετ' ἐαυτῆς, οὐ μόνον πᾶσαν πνευματικὴν λειτουργίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αἰσθητικὴν, ἀφίνουσα τὸ στάδιον εἰς μόνην τὴν ὄρασιν. Πλὴν δυστυχῶς διὰ ταύτην τὴν ἀθωωτέραν καὶ ἀβλαβέστεραν τῶν αἰσθήσεων, αἱ Νηρηίδες τοῦ Eastbourne, δὲν εἶναι δὲ καὶ πολὺ γενναϊώδεωροι, καθόσον τὰ τρυφερὰ καὶ ῥυθμικὰ μέλη τῶν χονδροειδοῦς τινος καὶ μακροῦ χιτῶνος ὅστις ζυλοτύπως τὰ συνέχει ὑπὸ τὰς βραχεῖας πτυχὰς του, μετ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας οὓς ἡ εὐστροφία καὶ ζωρότης τῶν παράγουσι πρὸς ἀπελευθέρωσιν. Ὁ Χιτῶν οὗτος εἶναι λίαν περίεργος, συνίσταται δὲ ἐκ παχέος βαθυκυάνου ὕψουςματος, ὁμοίου πρὸς τὰ χονδροειδῆ ἐκεῖνα κιλίκια, ἅτινα δίκην costume de voyage φέρουσιν οἱ χωρικοὶ ἱερεῖς ἐν Ἑλλάδι· ὅταν ἐπὶ φορβάδος πλήθους ὀρνιθίων, ὧν καὶ αἰγῶν, θριαμβευτικώτατα ἐλαύνουσιν εἰς τὴν πόλιν ὡς δικαστικοὶ μάρτυρες ἢ συνήστερον ὡς κατηγορούμενοι. Ἐν τούτοις ὁ ἀποτρόπαιος οὗτος ζυγὸς ἀποτινάσσεται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, καὶ τότε δὴ τότε, ἔστιν ἰδεῖν αὐχένους μετὰ κόλπων καὶ βραχίωνας μετὰ ὤμων καὶ πόδας μετὰ κνημῶν, κυλινδούμενα ἐν τοῖς ἀφρόεσσι κύμασι, καὶ παλαίοντα μετ' αὐτῶν, καὶ συγχεόμενα μετὰ τῶν κορυφῶν τῶν, ἐνῶ μόνον τὰ ἰδιάζοντα σχήματα ἀποδεικνύουσιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἄφρων, ἀλλὰ περὶ ἀντικειμένων μυολογικῆς σπουδῆς.

* *

Πλὴν ἐνώπιον τῆς συγκεντρικῆς καὶ προκλητικῆς ἐκείνης θέας εἶναι θαυμασία ἡ ἀπάθεια τοῦ Ἀγγλου. Παρετήρησα πολλάκις μετ' ἐκπλήξεως τοὺς θεράποντας οὔτινας ἐπὶ τῶν ἵππων τῶν συρόντων τὰς μηχανὰς ὁδηγοῦσι ταύτας πρὸς τὸ ἔνδον τῆς θαλάσσης. Ἀνέρχονται

συνήθως παρὰ τὰς ἀτημελεῖς ἐκεῖνας Ἀπρροδίτας μετὰ ψυχρότητος ἀρροζούσης οὐχὶ εἰς ἔμψυχα ὄντα, οὐχὶ εἰς ζῶντα πλάσματα, ἀλλ' εἰς ἀναισθητὰ ἐκμαγεῖα μόνον. Τοὺς περιβάλλει ἡ μεθυστικὴ ἐκείνη ἀτμοσφαῖρα, ἡ πλήρης τοῦ ἀορίστου ἀρώματος τῶν πολυτίμων καὶ ἐξευγενισμένων ἐκείνων σαρκῶν. Αἱ χεῖρές τῶν καὶ τὸ πρόσωπόν τῶν δροσίζονται εὐαρέστως ὑπὸ τῆς ὑγρᾶς κίνεως τῶν ἄφρων οὓς μαλθακῶς πλήττουσι τὰ ἐν αὐτοῖς κυλινδούμενα ἡδυπαθῆ μέλη. Τὰ ὠτὰ τῶν προσβάλλονται ὑπὸ τῆς διεγερτικῆς ἀναπνοῆς τῶν Νηρηίδων ἐκείνων, ἀναπνοῆς βραδείας, τρομώδους, παρατεταμένης, νωθρᾶς, χαλαρᾶς, ἀπληδισμένης, ἐκλειπούσης, ἀναπνοῆς σκανδαλώδους προερχομένης ἐκ τῶν καταπονητικῶν ἐν τῇ θαλάσῃ κινήσεων, πλὴν ἐχούσης ὅλα τὰ καταδρωτικὰ στοιχεῖα τοῦ καμάτου τῶν ἡδυπαθῶν καὶ λαγῶν παννυχίδων· ἐνίοτε ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὰς διεσπαρμένα κύματα περικαλλοῦς κόμης, ἢ μετὰ τὰς ὑγρὰς πτυχὰς ἀνταυρομένου χιτῶνος. Καὶ μετ' ὅλους τούτους τοὺς φρικτῶς πειρασμοὺς, μετ' ὅλην τὴν προκλητικὴν ἐκείνην θέαν, μετ' ὅλους τοὺς μυστηριώδεις ἐκείνους ψιθύρους, μετ' ὅλα τὰ μεθυστικὰ ἐκεῖνα ἀρώματα, μετ' ὅλας τὰς ἡλεκτρικὰς ἐκεῖνας ἐπαφὰς, μὲν ὅλα ταῦτα τ' ἀκαταμάχητα στοιχεῖα ἅτινα ἀποχαυνοῦσιν ἡρώας καὶ ἀντρέπουσιν ἔθνη, ὁ εὐρωστός ἐκεῖνος Βρεταννός, ὁ πλήρης μῦθον, πρὸς στιγμὴν ῥίπτει τὸ βλέμμα του εἰς τὴν παρ' αὐτὸν ὑγρὰν ἑκτασιν τὴν πλήρη τόσῳ ἡδῶν καὶ σκηνηευτικῶν μυστηρίων· καὶ ἀφ' οὗ τῆς καταλλήλως τὸν κινητὸν λουτρῶνα ἐν τῇ θαλάσῃ, καταρρίπτει τὴν κλίμακα, ἀποχωρίζει τὸν ἵππον, καὶ διευθύνεται μετ' αὐτοῦ πρὸς τὴν παραλίαν, ἀποστρέφων πάντοτε μετὰ λιθίνου ἀδιαφορίας τὸ βλέμμα του ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὸν θελητικῶν ἀντικειμένων, καὶ τοινοῦτον νωχελῶς δημῶδες τι ἔσμεν. Ὅπόσον αἰνιγματώδης, ὅπόσον ὑπερφυσικὴ θὰ φανῇ ἡ σκηνὴ αὕτη εἰς τὸν ἀναγνώσαντα τὴν *Λουομένην Ρωμαιοῦ*! Πλὴν εἶναι πραγματικὴ. Καὶ ἐν ὁ εὐφλεκτός Ρωμαῖος δοῦλος, ἀναλυθεὶς πρὸ τῆς θέας τῆς γυμνῆς δεσποίνης του, ἡσθάνθη συντριβεῖσαν τὴν καρδίαν του, καὶ ἐξέλιπεν ὡς μόνην ἀμοιβὴν λαβὼν τὸν οἰκτρὸν ἐπιτάφιον «*Ἦτο δοῦλος*», ψυχρὸς ὁ Βρεταννὸς θεράπων ἀπαξιοῖ καὶ τὸ βλέμμα του ν' ἀπασχολήσῃ ὑπὲρ τῶν λουομένων πρὸ αὐτοῦ Δεσποινῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς θαλασσίας αἶρας αἰσθανόμενος συντριβὴν, οὐχὶ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὸν στόμαχον, ἀρκεῖται εἰς τὸ νὰ καταβροχθίσῃ λίτραν τινα ψυχροῦ Ρόστμπερ, ἥς τὴν ἐνταφίαισιν συνοδεύει διὰ τοῦ Βακχικωτάτου ἐπιτυμβίου, εὐαρίθμων τινων ποτηρίων Ἀγγλικοῦ ζύθου.

(Ἔπεται συνέχεια)

Timeson.

BIBLIA YPER TON EN FYLAKHI.

Ὁ ἐν Ἰδρᾷ κ. Ἰωάννης Κ. Τζάβης	Τόμ. 8
Ἀνώνυμος διὰ τοῦ ἱεροῦ Πατριάρχου	" 9
Ὁ κ. Μιχαὴλ Κατσίμπαλης Κατηχῆταις Πλίστωνος	" 200
Ἀνώνυμος	" 55
Ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Πρίλλης διέταξε τὴν κατασκευὴν πέντε βιβλιοθηκῶν, ἱεῖας ἐπέκεινα τῶν διακρίσεων δοξαριῶν.	